

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lutego 2019 roku (data prezentaty), ostatecznie sprecyzowanym pismem z dnia 4 lutego 2020 roku, D. J. wniósł o obniżenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 6 maja 2016 roku, w sprawie sygn. akt V RC 674/15, na rzecz małoletnich: T. J. i M. J., z kwot po 1 000 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich tj. 2 000 zł miesięcznie, do kwot po 650 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich tj. do kwoty 1 300 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od pozwanych, na rzecz powoda, kosztów procesu /pозew k. 3 – 4, pismo k. 341 – 347/.

W odpowiedzi na pozew małoletni T. J. i M. J., reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową M. G., wnieśli o oddalenie powództwa w całości /odpowieź na pozew k. 66 – 71/.

Pozwem z dnia 15 września 2019 roku, ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2021 roku, małoletni T. J. i M. J., reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową M. G., wnieśli o podwyższenie alimentów z kwoty 1 000 zł na rzecz każdego z małoletnich do kwot po 1 300 zł miesięcznie na rzecz małoletnich oraz o zasądzenie od pozwanego, na rzecz powodów, kosztów postępowania według norm przepisanych /pозew k. 201 – 207, protokół k. 390/.

D. J. wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów /protokół k. 390/.

Małoletni T. J. i M. J., reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową M. G., wnieśli o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów /protokół k. 390/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obowiązek alimentacyjny D. J., na rzecz małoletnich T. J. i M. J., ustalony został wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 6 maja 2016 roku, w sprawie sygn. akt V RC 674/15. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 sierpnia 2017 roku.

Sytuacja stron, w dacie wyroku, była następująca:

D. J. miał 55 lat. Wykonywał zawód aktora, mimika. Nie posiadał stałego źródła utrzymania. Osiągał dochody na podstawie umów cywilnoprawnych, w kwocie średnio 4 000 zł netto miesięcznie. Swój miesięczny koszt utrzymania oceniał na kwotę 800 zł plus koszty utrzymania mieszkania 500 zł. Spotykał się z dziećmi, kupował im ubrania. Nie płacił alimentów na utrzymanie dorosłego syna w wysokości 800 zł.

Małoletnia M. miała 8 lat, a małoletni T. 10 lat. Usprawiedliwione potrzeby każdego z dzieci Sąd ocenił na kwoty po 1 800 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 700 zł, odzież, obuwie 300 zł, środki czystości 150 zł, przybory szkolne 50 zł, lekarstwa 100 zł, zajęcia dodatkowe T. 240 zł, zajęcia dodatkowe małoletniej M. 400 zł.

Matka pozwanych, M. G. (wówczas (...) – J.), miała 38 lat. Prowadziła własną działalność gospodarczą i osiągała dochody rzędu około 3 500 zł netto miesięcznie. Mieszkała z dziećmi, partnerem S. G. i swoimi rodzicami w domu jednorodzinnym. Koszt utrzymania domu (podatek, media) wynosił około 500 zł miesięcznie. Korzystała z finansowego wsparcia rodziców /wyrok k. 443, 470 – 476, 552, 555 – 559 sygn. akt V RC 134/19, zeznania świadka S. G. k. 327/.

Aktualnie sytuacja stron jest następująca:

D. J. ma 59 lat. Jest producentem teatralnym, aktorem. Nie osiąga stałych, regularnych dochodów. W styczniu 2017 roku powód przeszedł zawał serca, a następnie trzy operacje (angioplastykę). Leczy się na chorobę niedokrwinną serca, bezdechy senne, zespół bólowy ścięgna A. prawego i mięśnia brzuchatego łydki prawej. Przyjmuje na stałe leki.

Pozostaje pod stałą opieką kardiologa. Nie może się przemęczać, powinien unikać sytuacji stresogennych. Nie posiada ubezpieczenia, porywa koszty opieki medycznej /kserokopia dokumentacji medycznej k. 15 – 21, zaświadczenie k. 24, faktury VAT k. 25 – 28, potwierdzenie transakcji k. 29 – 45, zaświadczenie k. 46, lista transakcji k. 233/.

W 2016 roku D. J. uzyskał dochód w kwocie 27 376 zł, w 2017 roku w kwocie 21 510 zł, a 2018 roku w kwocie 33 281 zł /zaświadczenie o wysokości dochodu k. 22 – 23, 202 – 203/.

Powód jest magistrem sztuki – aktorem oraz managerem kultury. Przez lata pracował jako dyrektor (...) ośrodków kultury. Aktualnie, od jesieni 2018 roku, prowadzi Teatr Scena 96 w P. S. w P. M.. Kieruje Teatrem poprzez Stowarzyszenie (...) oraz gra w spektaklach, jako aktor. Był dyrektorem wielu festiwali teatralnych, między innymi Międzynarodowego Festiwalu (...), Dziecięcego L. Teatralnego, O. L. Teatralnego. Ponadto, jest kuratorem teatralnym festiwalu K. Arkady S., pomysłodawcą i kuratorem festiwalu „Karawana – wędrujący festiwal sztuki i animacji”. Podróżuje ze spektaklami do innych miast. Powód podejmował prace dorywcze na podstawie umów o dzieło. Ostatnia premiera Teatru Scena 96 miała miejsce 24 stycznia 2021 roku, a z publicznością 13 lutego 2021 roku. W 2020 roku zrealizowane zostały projekty: Międzynarodowy Festiwal (...) częściowo z dotacji rządowej, „Karawana – wędrujący festiwal sztuki i animacji” (bez udziału D. J.) i Dziecięce Lato Teatralne. Jako aktor, za rolę w premierze – (...) uzyskał wynagrodzenie w kwocie 4 500 zł brutto za 3 miesiące pracy. Poszukuje stałej pracy. Po wybuchu pandemii, z uwagi na sytuację w branży zawodowej powoda, powód podjął decyzję o przekwalifikowaniu się i świadczenie usług transportowo – kurierskich własnym samochodem. Usługi kurierskie świadczy od marca 2020 roku. Współpracuje ze Stowarzyszeniem (...), świadczy usług transportowe na jego rzecz. Deklaruje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 300 – 400 zł miesięcznie. Nadal związany jest, do 2022 roku, 3 – letnim grantem, umożliwiającym prowadzenie działań publicznych. Z tego tytułu uzyskuje dochód rządu 2 500 zł brutto. Ponosi koszty utrzymania działki w kwocie 200 zł rocznie. Miesięczny koszt utrzymania D. J. to 1 300 – 1 500 zł w tym: utrzymanie mieszkania 500 zł, wyżywienie, ubrania 600 – 800 zł, leki 120 – 130 zł, ubezpieczenie 30 zł. Roczny koszt utrzymania samochodu ocenił na kwotę 2 500 zł /historia transakcji k. 233, przesłuchanie D. J. k. 391 – 392/.

Powód jest właścicielem mieszkania, w którym mieszka (46 m²), działki rekreacyjnej z domem w miejscowości B. k/R. o powierzchni 1 200 m², samochodu V. (...). Nadal posiada obowiązek alimentacyjny na 25 – letniego syna P., w kwocie 800 zł. Na syna łoży 500 zł miesięcznie. W roku akademickim 2018/19 syn powoda rozpoczął kolejne (drugie) studia stacjonarne w Wyższej Szkole (...) w G.. D. J. wywiązuje się w pełni z obowiązku alimentacyjnego na M. i T.. Kupił dzieciom rowery, kupuje ubrania. Pozostaje w kontakcie on – line ze szkołą dzieci. Nie uczestniczy w wizytach lekarskich dzieci. Poza alimentami nie przekazuje na utrzymanie dzieci żadnych środków. Nie partycypuje w kosztach wypoczynku małoletnich organizowanych przez matkę. Zapewnia dzieciom wakacyjny kontakt wypoczynkowo – pracujący. Często zatrudnia dzieci do obsługi festiwali, najczęściej do roznoszenia ulotek, zachęcaniu do wzięcia udziału w festiwalu. W wakacje 2018 roku odliczył dzieciom od wynagrodzenia koszt lodów, słodyczy, pizzy jakie kupował w tym czasie dzieciom. Ostatni raz dzieci tak pracowały w 2019 roku. Do wybuchu pandemii D. J. spotykał się z dziećmi w co drugi weekend, od piątku od godziny 15:00 do niedzieli do godziny 19:00. Spędzał z dziećmi połowę wakacji i ferii. Od marca 2020 roku, z woli małoletnich i ich matki, utrzymuje nieregularne kontakty z dziećmi z uwagi na obawę zarażenia dziadków macierzystych C. – 19. Z tego powodu dzieci odwołały wyjazd wakacyjny z ojcem w 2020 roku. Następne spotkanie z dziećmi odbył w Święta Bożego Narodzenia, a małoletni T. odwiedził ojca w dniu urodzin ojca. Dzieci spędziły z ojcem święta Wielkanocne oraz weekend w kwietniu 2021 roku. Dzieci umawiają się bezpośrednio z ojcem na kontakty. Na kontakty wakacyjne z ojcem są spakowane przez matkę. Relacje z dziećmi ocenia jako poprawne i wystarczające /zeznania świadka S. G. k. 328 – 329, przesłuchanie D. J. k. 391 – 394, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 397/.

Małoletni T. ma 14 lat, a małoletnia M. 13 lat. Małoletni mieszkają z matką, jej mężem oraz dziadkami macierzystymi.

Małoletni T., od urodzenia, jest alergikiem; ma atopowe zapalenie skóry, alergie sezonowe, a od 7 roku życia astmę oskrzelową. Małoletnia M., od urodzenia, jest alergikiem. Od urodzenia także cierpi na centralne zwiotczenie mięśni. W 2018 roku u małoletniej zdiagnozowano niedoczynność tarczycy. Ma problemy ze słuchem i pamięcią słuchową. Uczestniczyła, nieodpłatnie, w treningach NeuroFlow. U małoletniej M. zdiagnozowano dysleksję rozwojową

przejawiającą się pod postacią dysortografii i dysgrafii, a u małoletniego T. pod postacią dysleksji właściwej, dysortografii i dysgrafii. Pozostają pod opieką lekarzy specjalistów, w ramach NFZ. Małoletnia M. od kilku lat, z uwagi na centralne zwiotczenie mięśni, uczęszcza na treningi jazdy konnej. W sierpniu 2020 roku uczestniczyła w jazdach co drugi dzień. W październiku i grudniu nie jeździła konno. Małoletni T. uczęszczał w soboty do pracowni malarskiej, na zajęcia których miesięczny koszt wynosił 320 zł. Nie uczęszcza na zajęcia od początku pandemii. W okresie pandemii nie uczęszcza także na basen. Każdego roku, z wyjątkiem 2020 roku, dzieci uczestniczą w obozach sportowych, których koszt wynosi 2 500 zł za jedno dziecko.

Miesięczny koszt utrzymania małoletni M. wynosi około 1 800 zł, w tym: kieszonkowe 30 zł, udział w kosztach utrzymania domu około 50 zł, wyżywienie łącznie około 700 zł (w tym obiady szkolne średnio 150 zł (200 zł x 9 miesięcy), leki 70 zł, ubrania, obuwie około 200 zł, materiały do zajęć dodatkowych 45 zł, środki higieny i czystości 70 zł, wyposażenie szkolne 50 zł, koszty szkolne, wycieczki, zielona szkoła 100 zł, język angielski 250 zł (300 zł x 10 miesięcy), korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki około 134 zł (160 zł x 10 miesięcy), telefon 50 zł, kino, książki, teatr 80 zł, karta miejska 50 zł.

Miesięczny koszt utrzymania małoletniego T. wynosi około 1 800 zł, w tym: kieszonkowe 30 zł, udział w kosztach utrzymania domu około 50 zł, wyżywienie łącznie około 700 zł (z obiadami szkolnymi), leki około 100 zł, ubrania, obuwie około 200 zł, materiały do zajęć dodatkowych 45 zł, środki higieny i czystości 50 zł, wyposażenie szkolne 50 zł, koszty szkolne, wycieczki, zielona szkoła 100 zł, język angielski i hiszpański około 460 zł (550 – 600 zł x 10 miesięcy), korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki około 134 zł (160 zł x 10 miesięcy), telefon 50 zł, kino, książki, teatr 80 zł, karta miejska 50 zł.

W wakacje 2020 roku dzieci uczęszczały na zajęciach z języka angielskiego, a małoletnia M. w korepetycjach z matematyki, w sierpniu. W wakacje 2019 roku nie uczestniczyły w zajęciach dodatkowych /wydruki z Internetu k. 72 – 75, informacja dla lekarza kierującego k. 78 – 80, faktura k. 81, 86 – 116, 118 – 149, 174, 176, 178, 208, 210 – 212, 276 – 307, potwierdzenie przelewu k. 82 – 85, 150 – 173, 175, 177, 179 – 182, 209, 213 – 214, pismo k. 266 – 267, zaświadczenie lekarskie k. 217, opinia k. 308 – 312, konsultacja ortopedy k. 324, zeznania świadka S. G. k. 328, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 395 – 397/.

Miesięczny koszt utrzymania dzieci D. J. ocenia na łączną kwotę 2 600 zł /pismo k. 229 – 232, 344 – 347, przesłuchanie D. J. k. 392/.

Matka małoletnich, M. G., ma 43 lata. Z wykształcenia jest teatrologiem. Nadal prowadzi działalność gospodarczą Fabryka (...). W roku 2016 uzyskała dochód w kwocie 17 937,38 zł, w roku 2017 w kwocie 19 153,07 zł, w roku 2018 w kwocie 29 705,14 zł, a w 2019 roku w kwocie 29 940 zł z tytułu działalności gospodarczej oraz 64 800 zł z tytułu najmu nieruchomości. W okresie pandemii dochody przedstawicielki ustawowej spadły z uwagi na sytuację w branży. Jest właścicielką dwóch mieszkań w W.. Do wybuchu pandemii wynajmowała obydwa mieszkania. Od 1 kwietnia 2020 roku wynajmuje jedno mieszkanie za kwotę 2 700 zł brutto. W okresie pandemii uzyskuje łączny miesięczny dochód z działalności oraz najmu mieszkań ocenia na kwotę 8 000 zł brutto, w tym z działalności 3 000 zł brutto. M. G. ponosi koszt czynszu za własne mieszkania w kwocie 1 500 zł miesięcznie oraz podatek od nieruchomości w kwocie 490 zł. W utrzymaniu dzieci korzysta z finansowej pomocy męża oraz rodziców, którzy pokrywają udział dzieci w rachunkach za dom, kupują wnukom ubrania, kupują wyżywienie, okresowo ponosili koszty korepetycji dzieci. Mąż M. G. finansuje koszty jazdy konnej M..

W październiku 2020 roku M. G. przeszła operację, po której rekonwalescencja trwała 5 miesięcy. Leczy się na dolegliwości układu pokarmowego. W 2019 roku u M. G. zdiagnozowano: zespół jelita drażliwego, C. - chorobę jelita cienkiego, refluks żołądka, nietolerancję laktozy, nietolerancję glutenu, nadżerki na przełyku związane z refluksiem i anemię. Korzystała z prywatnej służby zdrowia. Aktualnie korzysta z publicznej służby zdrowia. Na leki wydaje około 100 zł miesięcznie. Wymaga specjalnej diety. Na swoje utrzymanie przeznaczona 1 500 – 2 000 zł miesięcznie. Od 2018 roku pozostaje w związku małżeńskim ze S. G., z którym pozostaje w nieformalnym od 2011 roku, a od 2014 roku mieszka. Mąż M. G. jest aktorem. Przed pandemią osiągał dochody 3 000 – 10 000 zł. Posiada obowiązek

alimentacyjny na byłą żonę w kwocie 1 000 zł. Mieszka z dziećmi, mężem i rodzicami w domu rodziców. Udział małoletnich, matki i jej męża w kosztach utrzymania domu wynosi 1 000 zł. Część kosztów ponosi firma, której siedziba znajduje się w domu. Małoletni M. i T. są jedynymi dziećmi M. G.. M. G. nie posiada zobowiązań finansowych / zeznania podatkowe k 183 – 191, 313 – 316, 318 – 323, zaświadczenie k. 217, faktura k. 219 – 223, 276, zeznania świadka S. G. k. 327 – 330, zaświadczenie lekarskie k. 376, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 394 – 397/.

Rodzice małoletnich nie komunikują się w sprawach dzieci i ich kosztów utrzymania. Matka małoletnich chciałaby takiej komunikacji, ale ojciec małoletnich odmawia kontaktów /zeznania świadka S. G. k. 331, przesłuchanie D. J. k. 393, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 396/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w materiału dowodowego.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, zaś Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd pominął wnioski dowodowe powoda o wysłuchanie małoletnich /k. 254/, na podstawie art. 235² § 1 pkt 3 k.p.c., uznając że wysłuchiwanie małoletnich na potrzeby przedmiotowego postępowania jest niecelowe i sprzeczne z dobrem małoletnich,

Zeznania świadka S. G. Sąd uznaje za wiarygodne, logiczne i spójne, z wyjątkiem zeznań dotyczących kosztów utrzymania domu, z uwagi na brak dowodu na ich ponoszenie i wysokość tych kosztów.

Sąd kwestionuje wskazane przez matkę małoletnich koszty utrzymania dzieci. Według matki, miesięczny koszt utrzymania małoletniej M. to około 4 100 zł, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania 257 zł, wyżywienie 700 zł, leki 70 zł, ubrania, obuwie około 400 zł, jazda konna (od sierpnia - września 2020 roku) 800 zł (do tego czasu 1 300 zł), materiały do zajęć dodatkowych 150 zł, środki higieny i czystości 225 zł, wyposażenie szkolne 70 zł, koszty szkolne 75 zł, język angielski 300 zł, korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki 160 zł, obiady szkolne 200 zł, sprzęt sportowy 50 zł, kieszonkowe 30 zł, obóz letni 245 zł, zielona szkoła 60 zł, telefon 50 zł, kino, książki, teatr 80 zł, obóz, ferie 220 zł, transport 50 zł. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego T. to także około 4 100 zł, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania 257 zł, wyżywienie 700 zł, leki 100 zł, ubrania, obuwie około 400 zł, zajęcia dodatkowe 440 zł, materiały do zajęć dodatkowych 120 zł, środki higieny i czystości 210 zł, wyposażenie szkolne 70 zł, koszty szkolne 75 zł, język angielski i hiszpański około 550 – 600 zł, korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki 160 zł, obiady szkolne 200 zł, sprzęt sportowy 50 zł, kieszonkowe 30 zł, obóz letni 226 zł, zielona szkoła 60 zł, telefon 50 zł, teatr, książki, kino 80 zł, obóz, ferie 200 zł, transport 50 zł.

D. J. natomiast ocenia miesięczny koszt utrzymania dzieci na kwotę 2 600 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania po 50 zł, wyżywienie po 400 zł, leki, lekarze po 70 zł, ubrania, obuwie po około 117 zł, zajęcia dodatkowe średnio po 80 zł (120 zł x 8 miesięcy), materiały do zajęć dodatkowych po 45 zł, środki higieny po 40 zł, wyposażenie szkolne po około 27 zł (40 zł x 8 miesięcy), wycieczki szkolne po około 27 zł (40 zł x 8 miesięcy), język angielski po 90 zł (120 zł x 9 miesięcy), obiady szkolne 150 zł (200 zł x 9 miesięcy), kieszonkowe po 30 zł, telefon po 50 zł, teatr, kino, książka po około 34 zł (40 zł x 10 miesięcy).

Mając na uwadze materiał dowody zgromadzony w aktach sprawy, kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego, miesięczny koszt utrzymania małoletni M. Sąd ocenia na kwotę około 1 800 zł w tym: kieszonkowe 30 zł, udział w kosztach utrzymania domu około 50 zł, wyżywienie łącznie około 700 zł (w tym obiady szkolne średnio 150 zł (200 zł x 9 miesięcy), leki 70 zł, ubrania, obuwie około 200 zł, materiały do zajęć dodatkowych 45 zł, środki higieny i czystości 70 zł, wyposażenie szkolne 50 zł, koszty szkolne, wycieczki, zielona szkoła 100 zł, język angielski 250 zł (300 zł x 10 miesięcy), korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki około 134 zł (160 zł x 10 miesięcy), telefon 50 zł, kino, książki, teatr 80 zł, karta miejska 50 zł.

W ocenie Sądu, miesięczny koszt utrzymania małoletniego T. wynosi około 1 800 zł, w tym: kieszonkowe 30 zł, udział w kosztach utrzymania domu około 50 zł, wyżywienie około 700 zł (łącznie z obiadami szkolnymi), leki około 100

zł, ubrania, obuwiu około 200 zł, materiały do zajęć dodatkowych 45 zł, środki higieny i czystości 50 zł, wyposażenie szkolne 50 zł, koszty szkolne, wycieczki, zielona szkoła 100 zł, język angielski i hiszpański około 460 zł (550 – 600 zł x 10 miesięcy), korepetycje z matematyki, chemii lub fizyki około 134 zł (160 zł x 10 miesięcy), telefon 50 zł, kino, książki, teatr 80 zł, karta miejska 50 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 kwietnia 2019 roku matka oceniła koszty utrzymania małoletniej M. na kwotę 2 997 zł, a małoletniego T. na kwotę 2 678 zł. Natomiast w pozwie o podwyższenie alimentów z dnia 15 września 2019 roku, koszty utrzymania małoletniej M. opiewał już na kwotę 4 682 zł, a małoletniego T. na kwotę 4 108 zł. W ocenie Sądu M. G. nie przedstawiła dowodów uzasadniających istotny wzrost tych kosztów na przestrzeni kilku miesięcy. Sąd nie kwestionuje stanowiska matki małoletnich, że w utrzymaniu dzieci korzysta z finansowej pomocy męża i swoich rodziców. Wysokość alimentów uzależniona jest jednak od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dzieci, a nie innych członków rodziny. Zatem, M. G. powinna dostosować wydatki na dzieci do swoich możliwości zarobkowych. Przyjmując za matką małoletnich, że utrzymanie dzieci kosztuje około 8 000 zł miesięcznie, mając na uwadze wysokość alimentów tj. 2 000 zł miesięcznie, przyjąć należałoby, że M. G. dokłada każdego miesiąca, do kosztów utrzymania dzieci, kwotę około 6 000 zł. Sama jednak przyznała, że jej możliwości zarobkowe na to nie pozwalają ani obecnie, ani przed pandemią. Fakt ten potwierdził także mąż przedstawicielki ustawowej w zeznaniach złożonych przed pandemią podnosząc, że alimenty i dochody matki dzieci nie wystarczą na pokrycie kosztów utrzymania dzieci.

Sąd kwestionuje wskazany przez matkę udział małoletnich w kosztach utrzymania domu. Dzieci mieszkają z matką i mężem matki oraz z dziadkami macierzystymi, w domu dziadków. Wprawdzie matka małoletnich oraz jej mąż wskazują na swój udział w kwocie około 1 000 zł miesięcznie, jednakże przedstawicielka ustawowa nie przedłożyła na wykazanie tego faktu żadnego dowodu. W nieruchomości zarejestrowana jest działalność gospodarza dziadka ojczystego małoletnich – (...). Faktura z dnia 2 stycznia 2018 roku (k. 276) wystawiona została na działalność gospodarczą ojca przedstawicielki ustawowej. Stąd też, z uwagi na brak dowodu na ponoszenie i wysokość ponoszonych kosztów utrzymania domu przez M. G. i jej męża, za zasadny Sąd uznał koszt uznany przez D. J. tj. po 50 zł miesięcznie.

Sąd kwestionuje także koszty jazdy konnej małoletniej M. w kwocie 1 300 zł, a od sierpnia – września 2020 roku 800 zł miesięcznie. Na potwierdzenie faktu i wysokości kosztów jazdy konnej, matka małoletniej złożyła fakturę z kwietnia 2019 roku /k. 136/ oraz z września 2019 roku za 10 jazd /k. 208/. W trakcie przesłuchania stron matka małoletnich przyznała, że w październiku i grudniu 2020 roku małoletnia nie uczęszczała na jazdę konną. Intensywność jazd w sierpniu 2020 roku wynika, w ocenie Sądu, z niemożności wyjazdu małoletniej na wakacje, zarówno z matką, jak i z ojcem. Z tego ostatniego wyjazdu dzieci zrezygnowały z uwagi na obawę przed C. – 19. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy trudno Sądowi przyjąć, że małoletnia regularnie uczęszcza na jazdę konną i generuje koszt rzędu 800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu koszt tych zajęć powinna pokrywać matka małoletniej w ramach czasu, jaki małoletnia spędza pod opieką matki.

Sąd nie kwestionuje zasadności oraz kosztów zajęć językowych małoletnich oraz korepetycji.

Stanowisko matki małoletnich, jakoby powód nie partycypował w kosztach obozów dzieci nie zasługuje na uwzględnienie. Ojciec małoletnich płaci alimenty na dzieci także w wakacje, zatem w miesiącu, w którym sprawuje opiekę nad małoletnimi i je utrzymuje. Matka małoletnich może zatem przeznaczyć te środki na dofinansowanie obozów dzieci.

W ocenie Sądu wskazane przez D. J. koszty utrzymania dzieci, w świetle powyższych ustaleń, są zaniżone i nieadekwatne do ich aktualnych usprawiedliwionych potrzeb. Sąd nie znajduje dowodów na zmniejszenie, od daty poprzedniego wyroku alimentacyjnego, kosztów utrzymania każdego z dzieci o kwotę 500 zł miesięcznie. Oczywiście jest, że podczas opieki nad dziećmi D. J. ponosi koszty utrzymania dzieci. Stanowisko powoda, jakoby dzieci spędzały z ojcem 1/3 roku, jest w ocenie Sądu nieuprawnione. Przypomnieć należy tylko, że do wybuchu pandemii ojciec spotkał się z dziećmi w co drugi weekend, od piątku od godziny 15:00 do niedzieli do godziny 19:00. Spędzał z dziećmi połowę wakacji i ferii. Od wybuchu pandemii, do dnia orzekania w tej sprawie, spędził z dziećmi Święta Bożego

Narodzenia, święta Wielkanocne oraz weekend w kwietniu 2021 roku. Oczywiście taka forma kontaktów jest zgodna z wolą dzieci i ich rodziców, ale to oznacza, że w okresie braku kontaktów ojciec małoletnich nie ponosi bieżących kosztów utrzymania dzieci, które spoczywają na ich matce. Trudno zatem znaleźć uzasadnienie dla deklarowanych przez ojca małoletnich kosztów utrzymania dzieci pod opieką matki, w tym zaniżonych kosztów wyżywienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 kro, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kro, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień

- prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”.

Powództwo o podwyższenie alimentów oparte jest na art. 138 kro, Zgodnie z jego treścią, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana, w rozumieniu art. 138 kro, musi być istotna i musi ona nastąpić nie wcześniej, niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty, albowiem powództwo nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu, dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku, sygn. akt I CKN 274/99, wyrok SN z dnia 27 maja 1999 roku, sygn. akt I CKN 687/98).

W ocenie Sądu, od dnia poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego nie nastąpiła zmiana, w rozumieniu art. 138 kro, uzasadniająca podwyższenie lub obniżenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich.

W ocenie Sądu zmianie nie uległy usprawiedliwione potrzeby małoletnich, które nadal kształtują się na poziomie kwoty około 1 800 zł miesięcznie. Zmianie nie uległ także wkład osobisty powoda w opiekę i wychowanie małoletnich. Okresowo, w okresie pandemii, ograniczeniu uległy kontakty powoda z dziećmi, niemniej jednak jest to stan przejściowy, akceptowany zarówno przez dzieci, jak i ich rodziców.

W ocenie Sądu zmianie nie uległy możliwości zarobkowe rodziców małoletnich. Oczywiście Sąd ma świadomość, że pandemia C. – 19 odcisnęła negatywny wpływ na branżę zawodowej rodziców małoletnich, powodując okresowo obniżenie ich zarobków. Niemniej jednak ojciec małoletnich przekwalifikował się zawodowo i znalazł nowe źródło dochodów, które w ocenie Sądu daje możliwość zarobkowania – tylko z tego tytułu – na poziomie kwoty z daty poprzedniego orzeczenia eliminacyjnego. Możliwości zarobkowe powoda z racji wykonywanego zawodu, poza okresem pandemii, w ocenie Sądu nie uległy ograniczeniu. W ocenie Sądu, możliwości zarobkowe powoda pozwalają zarówno na dalsze partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich w dotychczasowej kwocie, jak też finansowe wsparcie syna P.. W tym miejscu jednak podnieść należy, że z racji wieku starszy syn powoda powinien już utrzymywać się samodzielnie, a wsparcie finansowe ojca powinno mieć jedynie dobrowolny charakter.

Pogorszeniu nie uległy także możliwości zarobkowe matki małoletnich. Ponadto, M. G. czerpie także dochód z najmu mieszkań, zatem podobnie jak powód posiada dodatkowe źródło dochodu z którego może finansować

usprawiedliwione potrzeby dzieci, ponad kwotę alimentów. Stan zdrowia rodziców małoletnich, zdaniem Sądu, nie ogranicza ich możliwości zarobkowych.

Reasumując, na mocy w/w przepisów orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przejmując – z uwagi na charakter postępowania, nieuiszczoną opłatę sądową od powództwa o podwyższenie alimentów na rachunek Skarbu Państwa.

sędzia Marzena Rzońca